

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978 - Poštni t/rn 11234499
 Poduredništvo: 34133 Trst - Trieste - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

V nedeljo, 20. junija, spet na volitve!

Šele nekaj dni po volitvah, ki so bile 6. junija, smo se dobro zavedeli, kaj pomeni novi volilni zakon in kako hude so posledice za nas. Zastopstvo v izvoljenih telesih krajevnih uprav nam je bilo dragocen dokaz naše prisotnosti, izvoljeni predstavniki pa so v teh upravah — kot enakopravni partnerji — imeli možnost, da so preko njih prinesli naš glas in zahteve v javnost ter da so soupravljali javne zadeve. Zdaj je vse to na tehtnici in novi zakon je pokazal vso svojo krivično moč s tem, da je vse naše zastopstvo temeljito oklestil. Edina slovenska stranka je prvič ostala brez svojega glasu v deželnem svetu in tudi prihodnost ne obeta nič dobrega. Zato bo treba še podvojiti pritisk na pristojna mesta, da si izbojujemo zastopstvo v smislu peticije, ki jo je Slovenska skupnost skupaj z zbranimi podpisi vložila pri najvišjih organih države. V pričakovanju tega pa je treba iskati tudi druge rešitve, poti nazaj ni. Zakon namreč naravnost sili vse stranke, da se med seboj združujejo za skupno nastopanje na temelju programov, ki so za partnerje sprejemljivi.

V nedeljo, 20. junija, moramo spet na volitve, čaka nas drugi krog ali balotaža, kot jim tudi pravimo, za obnovitev pokrajinskih svetov. Na Tržaškem in Goriškem bomo morali tokrat izbirati med neslovenskimi kandidati. To bo neprijetna dolžnost, a vendar dolžnost, ki nam jo nalaga naša trdna pripadnost demokratičnemu taboru in vrednotam pluralizma, sožitja in miru in končno tudi naš manjšinski interes.

Situacija na Tržaškem in Goriškem je drugačna in Slovenska skupnost se je morala odločati po sili razmer. Naredila je najboljši izbiri, ki ji tudi ne dajeta nobenega jamstva, a sta vendar za nas obvezujoči. Poglejmo zakaj.

Na Tržaškem sta se znašla v balotaži (ko izbiramo lahko samo med dvema) desničar in protislovensko usmerjeni kandidat Liste za Trst Sardos Albertini na eni strani, na drugi pa demokrat in katoličan Franco Codega, ki se je s svojim novim gibanjem povezal z Demokratično stranko levice. Slovenska skupnost je že v prvem krogu hotela v zaveznitvo, toda zaradi pritiska zunanjih sil to ni bilo mogoče. Že to dokazuje, kako protislovensko vzdušje, ki se je zadnje čase umetno zaostroilo, pogojuje tudi poštene politične kroge. Toliko manj je bilo to zaveznitvo mogoče zdaj v drugem krogu. Povezave Codega ni mogel več sprejeti (razen če bi se ves demokratični Trst združil okoli njega, toda to se ni zgodilo, za kar pa nosi odgovornost predvsem še vedno obotavljajoča se KD), vendar slovenskih glasov ni zavrnil in je obljubil, da bo predstavnika SSK sprejel v upravo. Zato je Franco Codega — poznamo ga tudi kot aktivnega delavca na socialnem področju — edini možen kandidat za slovenskega volivca, ki ima dolžnost, da ga v nedeljo voli že zato, da bi preprečil še hujšo protislovensko gonjo.

Na Goriškem je bila Slovenska skupnost v še večjem precepu. V balotaži sta se znašla Alberto Bergamin (KD) in Monica Marcolini (Severna liga). Nista idealna kandidata za predsednika goriške pokrajine in prav tako nista idealna kandidata za volivce Slovenske skupnosti. Toda če hoče Slovenska skupnost imeti svojega predstavnika v pokrajinskem svetu, se z enim ali drugim mora pač povezati. Severna liga pa se ni hotela povezati z nobeno stranko in špekulira, računajoč na odpor proti dosedanjim upraviteljem. Sicer pa je Liga glede manjšinskega vprašanja še nepreizkušena in ne vemo, kako se bo obnašala zdaj, ko stopa v ospredje tudi v naši deželi. Za izvolitev zastopnika ni Slovenski skupnosti preostalo drugega kot povezava s KD in PSDI, čeprav resnici na ljubo tudi ti dve stranki ne zadovoljujeta in si pravzaprav slovenskih glasov ne zaslužita. Toda višja sila dostikrat zahteva tudi žrtve, če naj naša stranka obdrži vsaj nekaj možnosti za osvojitve mesta v prihodnjem pokrajinskem svetu.

Za zdaj tako, drugič — in verjetno bomo, spričo situacije v državi in pri nas, kmalu poklicani, da gremo spet na volitve — bo treba pravočasno misliti na to, da se ne bi odločali v precepu in pod pritiskom zadnjega trenutka.

S —

Internacionalizacija kot edini način rešitve problema zaščite slovenske manjšine v Italiji

Za Slovence v Italiji se začena nova »via crucis« v njihovi bitki za pravico do zajamčenega zastopstva v izvoljenih predstavniških organih. Sprememba volilne zakonodaje, s prehodom od proporcionalnega k različnim oblikam večinskega volilnega sistema, jim namreč delno ali v celoti zapira vrata izvoljenih predstavniških teles. To se je zgodilo v deželnem svetu, iz katerega je bila po 29-letni zgodovini tega organa prvič izločena stranka Slovenska skupnost. Predstavništvo Slovencev, tudi tistih, ki kandidirajo na listah italijanskih strank, pa je bilo skrčeno na zgodovinski minimum. Predstavništvo stranke Slovenske skupnosti je v začetku tega meseca izročilo peticijo z zahtevom po zajamčenem zastopstvu manjšine predsednikoma obeh domov parlamenta (Spadoliniju in Napolitanu), ki sta izrazila razumevanje za ta odprti problem.

Spadolini bi naj celo pred TV kamero izjavil, »da je zahteva upravičena in da bo treba najti način, da bi jo izpolnili, mogoče s primernim oblikovanjem volilnih okrožij« (Katol. glas, 3.6.93). Slovenskim predstavnikom je bilo omogočeno tudi srečanje s člani ustavne komisije, ki pa je tik pred tem potrdila kot osnovo za volilno reformo predlog poslance Mattarelle, ki pa ne vsebuje nobenih jamstev za manjšino... Tudi prve razprave v posameznih parlamentarnih telesih niso vzpodbudne, saj so se uvrstili med zagrizene nasprotnike zajamčenega zastopstva manjšin tudi predstavniki Severne lige, ki bo imela jutri na severu države glavno besedo, in celo predstavniki Zelenih, ki bi po tradiciji morali biti zaščitniki vseh manjšin. In če bo v drugem krogu volitev v Trstu zmagal predstavnik skrajne desnice Albertini (kar sploh ni neverjetno) in s svojo zmago zagotovil svoji koaliciji zakonsko predvidenih 60% poslanskih mest, potem se Slovcem v Italiji resnično črna piše.

V tem primeru bo bitka za zajamčeno zastopstvo novo, duhamorno in ubijajoče zajemanje vode z rešetom. Taka je bila tudi bitka za globalni zaščitni zakon, pri kateri so Slovenci po 20-letnih izčrpavajočih naporih

in po več kot dvanajstih osnutkih zakona, ki so obležali v birokratskih predalih, še vedno na

Prelomljena lipa in naša prihodnost

samem začetku. Ali pa bitka za slovenske TV oddaje, ki so bile zagotovljene s posebnim zakonom že pred skoraj 20 leti, a je italijanska vlada sklenila pogodbo z RAI za njihovo realizacijo šele pred pol leta, da bi potem pred kakim mesecem sporočila predstavnikom manjšine, da ni na razpolago nobenih frekvenc več oz. da so posebni oddajniki za manjšino iz finančnih razlogov neuresničljivi. Pa neskončna nategovanja okrog rabe slovenščine v stiku z oblastjo itd. Skratka, eno samo zavlačevanje, odlašanje in izigravanje brez trohice sramu in odgovornosti za sprejete obveznosti. Kot da smo na Balkanu...

Nacionalna ogroženost Slovencev v Italiji se tako stopnjuje. V Trstu je na zadnjih volitvah prišlo do ponovnega zasuka v desno. Levica (komunisti in socialisti), ki je v večji ali manjši meri podpirala zahteve Slovencev, je izšla iz volitev oslABLJENA.

Severna liga jim bo, po prvih znakih sodeč, obrnila hrbet. Sodišča sprejemajo odloke, ki jih lokalne oblasti niso pripravljene izvajati, ne da bi zaradi tega sledile kakršnekoli sankcije. Nima jo se na koga več opreti. Preostane jim samo še matična država in preko nje Svet Evrope. Italija je podpisala množico mednarodnih listin, ki jih sploh ne izvaja ali vsaj ne v celoti. O tem obstaja gora dokazov. Še celo določb lastne ustanove ni sposobna uresničevati zaradi neprestane obstrukcije lokalnih

oblasti. Da ne govorimo o tem, da ni bila Italija do danes sposobna zagotoviti v svojih obmejnih pokrajinah osnovne kulture sožitja. Ob vseh naših dosedanjih katastrofalnih izkušnjah v zvezi z njeno kredibilnostjo in doslednostjo lahko premaknemo problem manjšinske zaščite samo z njegovo internacionalizacijo, saj ne more biti nobeni državi vseeno, kakšen je njen ugled v svetu. Italija je vzorno rešila problem samo dveh manjšin, in to francoske v Dolini Aosta in nemške na Južnem Tirolskem, in to predvsem zato, ker je bila v to prisiljena!

Milan Gregorič

Navodila SSK volivcem za balotažne volitve predsednika pokrajine v Trstu in Gorici 20. junija 1993

Na volišče se predstavite z volilnim potrdilom, ki ste ga prejeli skupaj s potrdilom za volitve minulega 6. junija. V roke boste prejeli eno samo glasovnico, na kateri bosta dva pravokotnika. V vsakem pravokotniku sta že natisnjena priimek in ime kandidata za predsednika pokrajine. Pod pravokotnikom bodo znaki strank, s katerimi je vsak kandidat formalno povezan.

Pravilno glasujemo tako, da prečrtamo pravokotnik z imenom kandidata, za katerega smo se odločili glasovati, v Trstu CODEGA, v Gorici BERGAMIN.

V nobenem primeru ne smemo prečrtati znaka ali znakov strank, ki so se povezale s posameznim kandidatom. Glasovnica s prečrtanim znakom stranke je neveljavna.

Prvi slovenski vesoljec

Novembra bo z vesoljskim trajektom Space Shuttle v vesolje poletela nova misija ameriške agencije NASA. V njej bo tudi ameriški Slovenec Ronald Šega, doktor fizike, matematike in elektrotehnike iz Ohia. Skupaj z ruskimi vesoljci bodo proučevali nebesne pojave. Ronald Šega, ki tekoče govori slovensko, je prvi Slovenec, ki bo šel v vesolje. Tako je slovenski narod — čeprav s svojo zdomsko komponento — prišel do še enega pomembnega dosežka.

V vseh današnjih spopadih igrajo religije pomembno vlogo, saj so ljudje, ki se spopadajo, pripadniki različnih verstev. Resnici na ljubo je treba priznati, da religije niso sprožile teh vojn, ampak da jih razpihovanci sovraštva uspešno zlorabljajo v svoje nizkotne namene. Priznati pa je tudi treba, da vodstva posameznih religij niso dovolj vplivna, da bi lahko pripadnike svojega verstva odvrnile od sodelovanja v pobijanju in preganjanju ljudi drugačne narodnosti, vere, rase ali sloja.

Drago Ocvirk

Naši slavljenici

Smo v mesecu juniju in ponekod se pripravljajo na nove maše. Pri nas tega ni. Zadovoljiti se moramo s praznovanjem 25., 50. in celo 60. obletnice mašniškega posvečenja. Nekateri nam očitajo, da se duhovniki s tem hvalimo in povečujemo svoje zasluge. Ali res ne zaslužimo nobene pohvale ali priznanja? Gre predvsem za zahvalo Bogu, da se je poslužil našega dela in tudi trpljenja za rast Cerkve. Naj tudi tisti, ki nas nimajo radi, vidijo, da je naše delo, čeprav nevidno in večkrat nepriznано, koristno in potrebno za rast v dobroti in poštenju.

Prvi je g. **Franc Vončina**, ki je bil posvečen v Trstu 29. junija 1963. Od takrat je poteklo že 30 let, a je še vedno naš »novomašnik«, ker za njim ni bilo v Trstu nobenega slovenskega novomašnika. Služboval je kot kaplan v Bazovici, pri Sv. Jakobu v Trstu, na Opčinah in nato kot župnijski upravitelj in potem župnik v Mačkoljah. Od leta 1982 je župnik v Boljuncu. Lani ga je g. škof imenoval za škofovega vikarja za Slovence (s pravicami generalnega vikarja za Slovence).

Drugi je g. **Marij Gerdol**, ki je sedaj voditelj Slovenskega pastoralnega središča v Trstu, dušni pastir za Slovence pri Sv. Jakobu in pomočnik pri Novem svetem Antonu. Mašniško posvečenje je prejel v Trstu 28. junija 1953. Opravljal je razne službe: katehet na šolah, duhovni voditelj skavtov, član raznih odborov, dušni pastir v Marijanišču na Opčinah in pri Sv. Vincencu v Trstu (v Žavljah), žup. upravitelj in potem župnik v Boljuncu do leta 1982, ko je v Trstu prevzel vodstvo Slovenskega pastoralnega središča, Marijine družbe v ul. Risorta 3 in šentjakobskega kulturnega društva. V Boljuncu je zgradil Mladinski dom.

Obema duhovnikoma, ki nosita težko breme na svojih ramenih, iskreno čestitamo. Bog naj ju podpira in vodi!

Naši ljudje poznajo še dva duhovnika, ki praznujeta 40. obletnico mašništva. To sta g. Marij Penco, župnik pri Sv. Jakobu, in g. Guerriero Zangrando, župnik pri Sv. Hieronimu. **e.l.**

Redka slovesnost biserne maše

V sosednji piranski župniji je bila v soboto, 12. junija, posebna slovesnost: p. Andrej Vatovec, 83-letni minorit — doma iz Brezovice pri Koprju — je obhajal biserno sv. mašo. V cerkvi sv. Frančiška so se poleg vernikov zbrali številni duhovniki skupaj s svojim škofom Pirihom in nekateri sorodniki (saj ima, žal, slavljenec, kar dve sestri v »vroči« Banja Luki). Najstarejšemu slavljenecu koprške škofije in najstarejšemu v minoritski skupnosti je spregovoril škof, ki je med drugim povedal tudi to, da je bil p. Andrej kar tri leta in štiri mesece zaprt, da je poleg treh slovenskih obredel tudi štiri hrvaške škofije in vedno oznanjal Jezusov evangelij in ne svoje modrosti.

Slovesnost, ki se je potem nadaljevala na križnem hodniku, kjer je bila za vse pripravljena zakuska in so se zvrstili še mnogi govorniki, je olepšal moški pevski zbor Pergula (ki največ poje v Strunjanu), ki je ganil predvsem s slavju primerno pesmijo: Glej, prihajam, da izpolnim Tvojo voljo, Gospod. **R.B.**

Salezijanski biseromašniki

Prazniku Marije Pomočnice so v nedeljo, 30. maja, na Rakovniku v Ljubljani pridružili še slavje 60-letnice mašništva treh salezijanskih duhovnikov, ki so bili posvečeni 2. julija 1933. Ti so **Martin Jurčak**, ki je svoja duhovniška leta posvetil Cerkvi na Slovenskem. Šest let je bil višji predstojnik slovenskih salezijancev. V tem času je zgradil zavod Želimplje s šolo, ki se danes imenuje Gimnazija Želimplje. Bil je tudi 8 let v zaporu. Drugi je **Stane Ceglar**, srednji izmed treh bratov duhovnikov, ki je pastiroval večinoma v Severni Ameriki. Tretji je pa **Andrej Majcen**, ki je 44 let deloval na Kitajskem in v Vietnamu.

Misijonar Andrej Majcen

Salezijanci v Ljubljani so pred kratkim izdali knjigo »Andrej Majcen Vietnamski Don Bosko«, ki jo je napisal Tone Ceglar. Iz tega »romana« povzemam nekaj podatkov. Besede avtorja in besede samega slavljenca nam vsaj površno povedo, kaj je ta mož ustvaril in kaj vse preizkusil. Sedaj živi (in moli) od leta 1979 na Rakovniku.

Rodil se je v Mariboru, 30. okt. 1904, obiskoval je učiteljske in je bil za kratek čas tudi učitelj. Leta 1924 je stopil k salezijancem. Ti so ga obdržali na Rakovniku, kjer je opravljal vrsto služb in 2. jul. 1933 postal duhovnik. Vleklo ga je v misijone in predstojniki so mu dovolili, da je odšel na Kitajsko (iz Trsta 15. sept. 1935). Na Kitajskem je ostal do leta 1951. Bil je pomočnik msgr. Kerecu, šolnik, vzgojitelj in graditelj. Iz Kitajske je moral v Hongkong, v Makao in 3. okt. 1952 je prišel v Hanoi v Severnem Vietnamu, kjer je ostal 2 leti. Iz Hanoja je moral zopet v Hongkong in avgusta 1956 v Saigon v Južnem Vietnamu. Tu je ostal do leta 1976, ko je moral na Formozo. V Evropo se je vrnil 25. apr. 1979.

Kdor je sledil dogodkom na Kitajskem in v Vietnamu, in to pod komunistično oblastjo, si lahko vsaj nekoliko predstavlja, kaj je vse g. Majcen preizkusil. A ni miroval: sirote, šole, begunci, salezijanske ustanove, bogoslovci, prižnica, spovednica in še marsikaj drugega.

Jubilantom iskreno čestitamo za 60-letnico mašništva in za vse delo, ki so ga opravili v teh letih. Bog vas živi! **L. Šk.**

Zlata maša v Šempolaju

Šempolajska župnija je v nedeljo, 13. junija, obhajala izreden praznik, župnik g. Franc Švara je namreč obhajal zlato mašo. Posvečen je namreč bil dne 3. junija 1943. Posvetil ga je nadškof Karel Margotti skupaj z nekaterimi drugimi mašniki.

Jubilant se je rodil v sosednji Nabrežini 12. 9. 1919. Vstopil je v malo semenišče v Gorici, dokončal gimnazijo-licej ter se priglasil v goriško bogoslovno semenišče. Novo mašo je pel v Nabrežini v precej nemirnih časih, saj so na Krasu bile že precej živahne skupine partizanov. Do kakih neposrednih srečanj med njimi in orožniki sicer ni še prišlo in to zaradi modrosti enih in drugih, ker niso iskali neposrednih napadov. Lahko bi rekli, da je vladalo neko »premirje«, ki je trajalo do 8. septembra.

Po novi maši je gospod Švara odšel duše past za kratek čas v Nabrežino, nato v Zgonik (43-55). Od tu ga je gospod nadškof poslal za kaplana v Aiello (Furlanija), nato pa v Gradišče od Soči (1961). Na škofiji so ga poznali njegove gospodarske sposobnosti, zato so ga poklicali v Gorico kot blagajnika in ekonoma na škofiji (1970). Po odhodu gospoda Stanka Žerjala se je izpraznilo mesto župnika v Šempolaju in tja je prišel gospod zlatomašnik (1981).

Gospod Švara ima zasluge tudi za nas škofijske duhovnike, ker je že vrsto let blagajnik pri našem stanovskem podpornem udruženju Pio Sovegno.

Zlatomašni jubilej je gospod Franc slovesno obhajal v družbi kanonika msgr. Maffea Zambonardi in mladega Marjana Potočnika iz Rima, ki mu je tudi pridigal. Verniki so se zlate maše udeležili v neobičajno velikem številu. Med mašo je prepeval domači cerkveni pevski zbor pod vodstvom Iva Kralja, pri orglah pa je zbor spremljal Bruno Kuk. Zahvalna pesem ob koncu maše je bila zahvala ne samo g. zlatomašnika za 50 let mašništva, temveč tudi zahvala vernikov, da imajo v svoji sredi duhovnika, ko so brez njega v Zgoniku, v Devinu pa je njihov župnik nevarno bolan.

Zlatomašniku g. Francu Švara tudi naše čistitke z željo, naj ga Bog še dolgo ohrani med njegovimi ovčicami, ko vemo, da njegovo zdravje ni najboljšo.

Katoliški glas dobite:

v Ljubljani: na Mačkovi 6
v Mariboru: ul. V. Kraigerja 2

Praznik sv. Rešnjega Telesa doma in po svetu

Praznik sv. Rešnjega Telesa so letos ponekod obhajali v četrtek, drugod v nedeljo. V Sloveniji so imeli telovske procesije ali v nedeljo, 13. junija, pri nas v Italiji pa so bile procesije vse v nedeljo, ker je v Italiji praznik prenesen na nedeljo po sv. Rešnjem Telesu. Večina katoliških dežel pa obhaja praznik po starem, to je v četrtek. Tako je bilo tudi v Vatikanu. Na praznik zvečer se je razvila procesija z Najsvetejšim od bazilike sv. Marije Snežne po via Merulana do bazilike sv. Janeza v Lateranu. Procesijo je vodil sam sv. oče. Ta dan je bila slovesna procesija tudi v Sevigli na Španskem. Še bolj slovesno je bila tam v nedeljo,

ŽIVIMO S CERKVIJO!

Sv. Alojz

21. JUNIJA

Sv. Alojz je umrl v Rimu, 21. junija 1591, star 23 let. Leta 1726 ga je papež Benedikt XIII. razglasil za svetnika in tri leta kasneje za zavetnika mladine, zlasti študentov. Pij XI. ga je leta 1926 ponovno potrdil za zavetnika mladine.

A kateri od mladih, zlasti študentov, se danes tega zaveda? Kje je krivda? Prav gotovo v prvi vrsti v napačnem predstavljanju osebnosti in dela tega svetnika. Neki jezuit je razlagal, da imamo v današnjem sv. Alojzu lep grški kip, ki je pa obdan ali okinčan z zlatim brokatom (zlata svila). Poglejte razne slike, ki jih vidimo zlasti na zastavah v naših cerkvah! Kdo naj se navduši za »takega« svetnika, pa še v današnjem času? Nikjer glasu o njegovi zavzetosti in odločnosti za duhovniški poklic, ki ga ni dosegel, in ljubezen do bližnjega.

Alojz Gonzaga je bil iz plemiške rodbine v Mantovi. Rodil se je 9. marca 1568. Oče je hotel vzgojiti

prvorojenca za vrednega dediča mejne grofije. Zato bi se moral navzeti vojaških vrlin. Že zgodaj se je res spoznal z vojaškim življenjem. In pozneje z življenjem na španskem dvoru. Kaj kmalu je postal goreč častilec božje Matere in se mu je vzbudila misel, da bi pravice prvorojenstva odstopil bratu Rudolfu in se posvetil Bogu v cerkveni službi.

Ta odločitev je naletela na očetov odpor, a končno je oče le dopustil, da je sin Alojz stopil v Družbo Jezusovo (k jezuitom). Leta 1585 je v Rimu začel jezuitski noviciat. Končal je noviciat, napravil izpit iz filozofije in v novembru 1590 je stopil v četrto leto bogoslovja.

V letih 1590-1591 je v Italiji divjala kuga. Alojz je prosil predstojnike, naj mu dovolijo strežbo pri bolnikih. Ker je bil vedno šibkega zdravja in se je precej pokoril, je pri strežbi sam obolel. In ta bolezen ga je pripeljala v smrt. **I.Šk.**

Tridnevnic za duhovne poklice

Petek, 25. junija: POVEJ NAM, KDO SI TI

od 8.30 do 9.00	pri Sv. Jakobu: češčenje sv. Rešnjega Telesa
od 9.30 do 12.00	obisk bolnikov in ostarelih na domu
od 16.30	pri Sv. Jakobu: rožni venec
ob 17.00	pri Sv. Jakobu: sv. maša in govor v Domu pri Sv. Jakobu (ul. Concordia 8)
ob 20.00	okrogla miza: Kaj mislimo mladi o duhovnikih?

Sobota, 26. junija: JAZ SEM DOBRI PASTIR

ob 7.00	pri Novem sv. Antonu (v kapeli): sv. maša s hvalnicami
od 8.30 do 9.00	pri Sv. Jakobu: češčenje sv. Rešnjega Telesa
od 9.30 do 12.00	obisk bolnikov in ostarelih na domu
ob 16.30	pri Sv. Jakobu: rožni venec
ob 17.00	pri Sv. Jakobu: sv. maša in govor
ob 18.30	v Marijinem domu (ul. Risorta 3): srečanje za odrasle

Nedelja, 25. junija: JAZ SEM. NE BOJTE SE!

ob 8.00	pri Novem sv. Antonu: sv. maša z nagovorom
ob 9.00	pri Sv. Jakobu: sv. maša z nagovorom
ob 10.00	v Domu pri Sv. Jakobu (ul. Concordia 8): družabno srečanje z misijonarji
ob 16.30	pri Novem sv. Antonu: SLOVESNA ZAHVALNA MAŠA MAŠNIŠKIH JUBILEJEV (Somaševali bodo: škofov vikar g. Franc Vončina (30-letnica), g. Milan Nemač (20-letnica) in g. Marij Gerdol (40-letnica) mašniškega posvečenja)

- Tridnevnic bo vodil provincial slovenskih minoritov p. Maks Klanjšek
- Sodelovala bo skupina minoritskih bogoslovcev iz Slovenije

Italija išče izhod iz krize

Vsi politični opazovalci in komentatorji so si edini v oceni, da se zaključuje eno obdobje italijanskega političnega življenja in se začneja novo obdobje. Pospešek takšnemu razvoju so nedvomno dale po eni strani mednarodne spremembe zadnjih let, zlasti še konec komunističnega sistema in s tem povezane hladne vojne med obema blokoma, po drugi strani pa same notranje razmere, povezane z okostenelim strankarskim sistemom, ki se je skušal ohraniti na oblasti z zlorabami v obliki podkupnin in drugih povezav, vključno mafijških.

Novo mednarodno ravnovesje je nekako politično in psihološko sprostito italijanske volivce, ki so se desetletja oklepali svojih strank, da so začeli vedno glasneje zahtevati korenite spremembe v delovanju javnih institucij, vključno političnih strank. Odras takšnih teženj je nedvomno pojav protestniškega gibanja Severne lige, ki se je že na lanskim parlamentarnih volitvah krepko uveljavila in poslala v parlament več kot 80 svojih predstavnikov. Referendumska glasovanja in odkritja podkupniškega sistema, ki so se ga posluževale stranke, so takorekoč izbile sodu dno. Na nedavnih upravnih volitvah 6. junija je omenjena Severna liga postala takorekoč večinska politična sila v Severni Italiji in prodrla kar z 18 predstavnikov tudi v novi deželni svet Furlanije-Juljske krajine. Ena temeljnih njenih programskih zahtev je splošna decentra-

lizacija javne uprave in federalna ureditev države.

REFORMNA PRIZADEVANJA

Reformna prizadevanja v Italiji gredo v tem trenutku v dve smeri. Najprej je treba do kraja izpeljati začetno reformo volilnega sistema v smeri večinskega sistema namesto sedanjega proporcionalnega. Takšen sistem je parlament že sprejel za občinske in pokrajinske volitve. Z novim sistemom naj bi se preprečilo drobljenje političnih sil in omogočilo oblikovanje večin, potrebnih za nemoteno vladanje v krajevnih upravah. Balotaža je del tega novega večinskega sistema.

Slediti bi morala reforma volitev za poslance in senatorje. Trenutno o tem poteka razprava v parlamentarnih komisijah. Sedanji parlament bi moral torej reformirati samega sebe. Ali bo to zmoženo in v kakšnem času?

Druga smer prizadevanj gre v reševanje težke moralno-politične krize, ki ni povezana samo s potrebo po novih volilnih reformah, temveč tudi s še nujnejšo potrebo po ozdravljenju obnašanja in nastopanja strank in ljudi na javnih položajih. Podkupnine so globoko zamajale zaupanje državljanov v javne institucije in predvsem v vpletene stranke. Ali bodo stranke našle v sebi moč in pogum, da se vrnejo k svojemu prvotnemu izhodišču, ki je služba državljanom in celotni skupnosti?

a.t.

Nekaj misli ob zaključku šolskega leta

Oddahnili smo se. Za nami so dnevi utrujenosti, napetosti pa tudi, zakaj ne, zadoščenja in veselja.

Res je, da je bilo letošnje šolsko leto nekoliko bolj vznemirljivo, saj je problematika slovenskih šol izredno žgoča in zahteva od nas neprestano pozornost in notranjo moč, da se z njo v kateremkoli trenutku lahko spopademo.

Državni ukrepi namreč prepogostokrat prizadevajo našo šolo, grozijo nam z združevanjem šol, s krčenjem razredov in šolskih struktur, in takim ukrepom se moramo zoperstaviti. To je boj, v katerega je poklican vsak Slovenec, kot posameznik ali kot organizacija, ne glede na prepričanje, ampak kot pripadnik manjšine, ki mu je usoda slovenske šole pri srcu, saj dobro vemo, da je šola prvi pogoj za obstoj naroda. Zato si upam tu nekoliko drzno pripomniti, da je naša šola premnogokrat tarča očitkov in ostrih pripomb od strani nas samih, da so razna posvetovanja ali okrogle mize res potrebne, včasih pa le neka odvečna pretveza, da se slovenska šola kritično postavlja pod povečevalno steklo z naštevanjem napak tistih, ki v njih delujejo. Žal, naštevanje pomanjkljivosti in napak prestavlja pravi kamen spotike ter ustvarja v nas nelagodno počutje. Za to pa nikakor ni pravi trenutek! Naša mladina, ki v šoli raste in se razvija, potrebuje najprej odkritega pogovora in razumevanja, za kar mora biti seveda začetek v domačem okolju; če tega začetka ni, ga tudi šola ne more nadomestiti. In tako se večkrat dogaja, da je ta mladi rod pod vplivom zunanjih dejavnikov, ki neprestano odklonilno nastopajo zoper šolski sistem in njegovo dejavnost in to povzroča neizogibno dilemo bodisi v dijakih samih kot tudi v šolnikih. Zato so konflikti marsikdaj neizogibni, kdaj pa tudi potrebni.

Da smo lahko kos takim situacijam, je pač potrebno veliko medsebojne strpnosti, preudarnosti in sploh ljubezni in naklonjenosti do že itak ogrožene slovenske šole. Te besede naj bodo v premislek nam vsem, da bomo s skupnimi močmi laže premagovali številne zapreke in tako kakorkoli pomagali pri rasti in vzgoji slovenske mladine.

Majda Cibic

Desetič smo se srečali

Člani izvršnega odbora SSKIE (Sveta slovenskih krščanskih izseljencev v Evropi) v dnevih 15. in 16. maja 1993 v Slovenskem domu v Chatillonu (Pariz).

Navzoče je pozdravil predsednik dr. Branko Zorn.

Kratko poročilo o zadnjem sestanku v Oberhausenu je podal tajnik Polde Cverle in poročilo o finančnem položaju SSKIE pa je podala blagajnika Minka Blachon.

V naslednji točki so bila na vrsti razna poročila: položaj organizacije, zbiranje članov, srečanje predstavnika SSKIE z zunanjim ministrom Lojzetom Peterletom 14. maja v Merlebachu, sodelovanje s Slovenijo in drugo.

Zadnja točka je bilo 5. višarsko srečanje treh Slovenij, ki bo letos izjemoma ne na prvo nedeljo, ampak na drugo nedeljo avgusta, in verjetno tudi dvodnevno. Skušali bomo sestaviti okroglo mizo v soboto,

7.8.93, v župnijski dvorani v Žabnicah. Za zaključek je predviden koncert. Drugi dan (8.8.93) je predviden križev pot, katerega bo vodil izseljenski duhovnik. Dvodnevno srečanje se potem na Višarjah zaključí s službo božjo. Glede negotovosti, če bo žičnica vozila, s tem sporedom še nismo gotovi.

Sestanek smo zaključili s službo božjo, ki sta jo darovala g. Martin Retelj in g. Vinko Žakelj.

Polde Cverle, tajnik

V Bosni popolna anarhija

Anarhija pomeni brezvladje, ko vsak dela po svoje. To je sedaj vedno bolj stanje v BiH. Ni več nobene centralne avtoritete ne pri Srbih ne pri Hrvatih in ne pri Muslimanih. Posledica je vsesplošno klanje, etnično čiščenje in nasilje vseh vrst. Tako npr. bosanski Srbi še naprej obstreljujejo Goražde in zadeli so bolnico z mrtvimi žrtvami, četudi so mesto proglasili za zaščiteno področje. Prav tako napadajo Sarajevo in so zadeli muslimanske pogrebce in celo stavbo s sedežem mirovnih sil UNPROFOR.

V Travniku in v Novem Travniku so Muslimani še naprej napadali Hrvate in čistili teren. Hrvaški begunci so se raje predali Srbom, kot da bi prišli v roke Muslimanom. Isto so naredili hrvaški vojaki. Srbi so jih sicer sprejeli, toda kmalu so jih obožili in poslali v boj zoper Muslimane. V mestu Vitez, 40 km od Travnika, je pa obratno: tam so hrvaški vojaki, ki čistijo ozemlje od Muslimanov. Civilno ljudstvo pa beži in beži, da si reši le življenje.

Žrtev teh obračunavanj so tudi mirovne sile UNPROFORJ-a. Tako je v Sarajevu bil ubit španski oficir, pri Travniku pa so hrvaški borci pobili nekaj muslimanskih šoferjev, ki so peljali humanitarne pomoči v mesto. Srbi so znova bombardirali tudi Karlovac in Zadar.

Politiki pa naprej pletejo svojo mrežo praznih besed. Srečujejo se, razgovarjajo se, podpisujejo tudi premirja, krvavo obračunavanje pa traja dalje. Zdi se, da je mednarodna diplomacija prepustila Bosno njeni usodi. Avstrijski Die Presse komentira: Surova akcija Muslimanov proti bosanskim Hrvatom, ko je tisoče Hrvatov poiskalo zatočišče pri Srbih, je dokazala, da vse tri narodnosti v Bosni in Hercegovini niso le žrtve, temveč tudi krivci. Glavni krivci pa so vendarle Srbi. Bili so prvi, ki so težavna politična vprašanja nekdanje Jugoslavije »reševali z nasiljem - na Kosovu, v Sloveniji, na Hrvaškem in v BiH«.

Kljub temu pa humanitarna pomoč, posebno iz evropskih držav, prihaja brez prestopa. Z velikimi težavami pridejo konvoji tudi do obleganih mest, čeprav zelo okrnjeni, saj jih po poti nemalokrat napadejo oborožene skupine in izropajo.

Med tistimi, ki so posebej povezani s Hrvaško, je tudi goriška Caritas. Ta je pretekli teden s posebno delegacijo obiskala Osijek, kjer so odprli nov otroški vrtec, zgrajen na stroške goriške Caritas. Delegacijo je vodil g. nadškof Bommarco.

Meja v Sečovljah

Visoka politika v Ljubljani in Zagrebu se ukvarja z mejo med Slovenijo in Hrvaško pri Sečovljah. Kaj pa pravijo ljudje ob meji?

Pravzaprav povejo zelo malo. Na

mejo so jezni, ker je nova, ker je prej dobre sosedje zdaj ločila. Ko so gradili hiše ni bila pomembna, zdaj je pa treba čez mejo, če hočeš na delo, v šolo, v cerkev, k verouku, na polje in tako naprej. Na tej meji je treba tudi čakati, hkrati pa je psihična ovira za stike med sosedi. Zgodovina, pa naj bo kakršnakoli, tukaj na Dragonji ne pozna meje. Prebivalci so Istrani, ki govorijo na pol slovensko, hrvaško ali italijansko. Vsekakor je težko dobiti avtohtone prebivalce na tem območju, kajti velika večina je naseljencev iz časa po 2. svetovni vojni. Tisti, ki so ostali kot avtohtoni prebivalci, zlepa ne dajejo izjav, ker so v osebni zgodovini menjali že toliko različnih gospodarjev. Vsem je bilo skupno to, da so šarili z obljubami, zastraševanji in grožnjami. Tako pravijo: »Najbolje je biti tiho.« Da bi nas pustili živeti v miru, da ne bi bili odrinjeni na rob, da nas ne bi država samo izkoriščala, to so želje.

Kaj pa meja? Vsaka meja je krivična. Nikoli ne bo prav za vse. Meja mora biti. Zdaj bi nam bilo bolje pod Slovenijo, so boljše plače. Preprosti ljudje pač imajo svoje računice. Referendum bi pokazal takšno računico in ne narodne pripadnosti, zato ne bi nič povedal o dejanskem stanju. Z mejo se bo pač treba sprijazniti, ker država brez meje ni nobena država. Ljudje ob meji pa si želimo sodelovanja ne pa sovraštva »brez meja«. Kje naj meja teče, se bodo že pravniki dogovorili, da le ne bi bilo vojne. Mi sedaj lepo kontaktiramo in sodelujemo s Hrvaško Istro, kljub meji. Lahko pa te odnose skalijo politične odločitve v Ljubljani in Zagrebu ter prenapeti novinarji, ki komaj vedo, kje je Dragonja.

Takšno je življenje v Sečovljah ob tej novo nastajajoči meji. Gotovo tudi marsikdo misli malo drugače, vendar splošno mnenje je takšno.

J.K.

Romanje na Sv. Goro

na praznik apostolov Petra in Pavla pripravljata goriška Marijina družba.

Odhod s Travnika ob 8. uri. Popoldne obisk Dreznice in muzeja v Kobaridu. Vpisovanje pri Kazimirju Humarju, Stolnica. Tel. 30536.

Jubilej dveh beneških cerkva

V Slovenski Benečiji obhajajo letos visok jubilej dveh cerkva. Cerkev sv. Kvirina obhaja petstoletnico, odkar jo prvič imenujejo poznani dokumenti. Te obletnice so se slovesno spomnili v nedeljo, 29. maja, s slovesno sv. mašo in s kulturnim programom. Cerkvica ima za Beneške doline še poseben pomen; ob njej so se zbirali vaški starešine in reševali domače probleme; tudi sodno pravico so imeli. Vse to do propada Beneške republike za časa Napoleona.

Še višji jubilej obhaja župna cerkev sv. Petra v Špetru Slovenov. Obstaja namreč papeška listina iz leta 1192, s katero papež potrjuje čedajskemu kapitulju jurisdikcijo nad cerkvijo sv. Petra in podružnicami. Župnija sv. Petra je v starih časih obsegala večji del Nadiških dolin. To osemstoletnico bodo obhajali v nedeljo, 27. in v torek, 29. junija, na praznik ap. Petra in Pavla, ko bo vodil somaševanje nadškof Alfred Battisti ob 19.30. Za ta izredni jubilej bodo še druga slavja do prihodnjega novembra.

SV. VIŠARJE

V nedeljo, 27. junija, bo začela obratovati žičnica

Počitnice, počitnice...

Sončni in topli dnevi nas že omamljajo s svojo vabljivostjo, tako da se po težkih mesecih šolskega dela že podajamo v naročje pravemu poletju. Od časa do časa še pomislimo na tiste nesrečne dijake, ki neravno čakajo na izpite, a tudi zanje bo kamalu vsega konec.

Tako bo vsakdo izmed nas krenil po svoji poti, nekatere bo zamikal skrivnostni svet tujine, svet nepoznanih ljudi, drugi pa bodo preživljali svoje počitniške trenutke v naravi, na taborjenjih, v svežem gorskem zraku, daleč od onesnaženosti mestnega hrupa. Skušali bomo tako uresničiti tiho notranje hrepenenje in želje, ki so se nam včasih porajale med dolgočasnimi šolskimi urami, ko nam je profesor vtepal v glavno spreganje latinskih glagolov ali ko je matematična formula postala nedostopna naši razumski sposobnosti. Tedaj smo se predali čudovitemu

sanjarjenju in kovali načrte za počitniški čas. Sedaj smo tu, na pragu poletja in naši načrti čakajo, čakajo...

Gotovo bomo v teh poletnih dneh doživeli in spoznali marsikaj novega, segli bomo tudi po razvedrilnem branju, se ob njem sprostiti in tako obogatili naš svet z drobnimi trenutki in izkustvi, ki bodo ostali neizbrisni. Pozabiti pa ne smemo na prijateljske vezi, od časa do časa nam bo brez dvoma koristil klepet s prijatelji, izmenjava misli, pripovedovanje doživetij; prav tako nam bo potrebno zatekanje v tišino, v tisti mali skrivnostni kotiček, ki ga vsakdo nosi v sebi in se vanj zateka v trenutkih žalosti in preobremenjenosti. In tako bodo naše poletne poti zelo razgibane, vodile nas bodo v različne kraje in nas bogatile s skrivnostnimi občutki, kot je skrivnostno življenje, ki se odpira pred nami...

Cergol Jadranka

Sklepna prireditev šole A. Gradnik v Števerjanu

Tudi učenci osnovne šole A. Gradnik iz Števerjana so pripravili prijetno sklepno prireditev, in sicer 9. junija 1993 popoldne v šolski telovadnici. Staršem in prijateljem so se predstavili s Finžgarjevo dvodejanko Vedež. Zgodba pripoveduje o dečku, ki ni imel volje do študija. Načrtoval je postati bogataš, in to s pomočjo glavarja palčkov Vedeža, ki se vsakih sto let pojavi na zemlji in pove za zaklad kakemu neumnemu ali pa zelo navihanemu dečku. Tako povabi Lukca, ki je zelo navihan, v gozd in mu naroči, naj vzame s seboj koš in motiko. Tam mu bo pokazal kraj, kjer je zakopan zaklad. Lukec sreča med potjo Lenobo in berča, ki ga vabita, naj se ne trudi in naj gre z njima v brezskrbno življenje, a on trmasto vztraja, da bo kopal tako dolgo, dokler se ne bo dokopal do zlata, čeprav je to zelo globoko. Naposled le sreča Vedeža, ki mu v spremstvu svojih palčkov pokaže kraj, kjer je skrit zaklad.

In ko ga Lukec odkoplje, odkrije, da je zaklad skrit v šolski torbi, pravzaprav so to učne knjige.

Učenci so zelo pristno in doživeto podali svoje vloge, posebno glavni junaki, ki so veliko pažnjo dali tudi lepi izgovorjavi. Pohvaliti je treba tudi palčke, ki so v svojih pisanih oblekah lepo peli in rajali.

Med prireditvijo so učenci zaigrali tudi več skladbic na kljunasto flavto.

Ob koncu pa je gospod župnik Anton Lazar podelil zvestim bralcem bralne značke in se v nagovoru povezal z vzgojnim delom škofa Antona Martina Slomška s posebnim poudarkom na njegovo še vedno ak-

tualno knjigo Blaže in Nežica v nedeljski šoli.

Subida pri Krminu

Prav je, da se tudi širši krog slovenskega zamejstva spomni življenjskega mejnika - 90 let gospe Heme, prvotne gospodinje znane Sirkove restavracije pri Subidi. Dočakati 90 let je nemajhen božji dar, vendar ravno tako in še bolj pomembna je kakovost teh 90 let.

Za gospo Hemo velja, da je bila človeško in duhovno zelo bogata. Zlasti tisti, ki se zbiramo ob nedeljah v cerkvi na Subidi pri slovenski maši, smo slavljenci hvaležni za njej lepi življenjski zgled, za zgled pristne zvestobe narodnim in verskim koreninam, posebej pa smo hvaležni za njeno dolgoletno ljubečo, rekli bi materinsko skrb za cerkvice na Subidi. Z veseljem se pridružujemo svojcem in z njimi voščimo slavljenci: Bog Vas živi še mnoga zdrava leta! Voščilom se pridružuje svoji zvesti naročnici tudi naš tednik.

B.K.

Nabrežina

V petek, 11. junija, je bila v župnijski dvorani proslava ob 100-letnici rojstva domačega pesnika Iga Grudna. Učenci srednje šole so v pesmi, s slikami in petjem prikazali lepoto in važnost njegovega ustvarjalnega dela tudi za današnji čas. Ob koncu je spregovoril ravnatelj gledališča M. Košuta, dočim je šolski ravnatelj Z. Legiša podelil nagrade za literarne in športne dosežke.

Fotografska razstava v Katoliški knjigarni

Galerija Katoliške knjigarne nam je ponovno pripravila presenečenje na kulturnem in umetniškem področju. V svojih prostorih na Travniku je tokrat gostila Slovenski foto klub Skupino 75, ki se je po krajšem premoru predstavil goriški javnosti.

Po uvodnih besedah predstavnice Katoliške knjigarne Franke Žgavec je spregovoril predsednik Slovenskega foto kluba Skupine 75 g. Silvan Pittoli, ki je pozdravil vse navzoče. Nato je prevzel besedo dr. Milko Renner, ki je poudaril, da ta fotografska razstava Skupine 75 pomenljivo sledi v nepretrganem zaporedju razstavi goriških slikarjev v istem galerijskem prostoru, tako da se nam v dvojnem zamahu ponuja precej zaokrožen pregled ustvarjalnega dogajanja na obojnem področju. Svoja dela predstavlja enajst fotografov, in sicer: Bevčar Silvan, Fajt Vilko, Jussa Hijacint, Mosetti Flavio, Nanut Valter, Pintar David, Pittoli Silvan, Selva Viktor, Vogrič Marko, Vogrič Zdenko in Zavadlav Viljem.

Čeprav je razstava v svoji zasnovi skupinska, lahko razberemo ustvarjalne težnje posameznih avtorjev, ki naj si bo s tematsko izbiro, kompozicijsko spretnostjo kot s tehnično dovršenostjo presenečajo in privlačujejo. Razstavljene so v glavnem barvne fotografije, ki dokazujejo pozornost avtorjev pri iskanju barvnih učinkov in njihove skladnosti. Prav tako zanimive so črno-bele fotografije, pri katerih avtor z različnimi tehničnimi procesi (solarizacija in izohelija) doseže posebne efekte. Fotografsko razstavo sta omogočili Katoliška knjigarna in Zveza slovenske katoliške prosvete. Udeležili so se je tudi predsednik Zveze fotografskih krožkov Slovenije, mojster fotografije dr. Rafael Podobnik in predsednik fotografskega krožka iz Nove Gorice, mojster fotografije Milenko Pegan.

Razstava, ki je vsekakor vredna ogleda, bo odprta do 26. junija.

KATOLIŠKA KNJIGARNA

obvešča,

da sprejema naročila knjig za šolsko leto 1993/94.

Sovodnje

Svetovalska skupina SSK budno spremlja delovanje občinske uprave. Njeni nastopi v občinskem svetu so stvarni. Težijo k sodelovanju. Toda ne po starem klišeju: vsak po svoje.

Saj mora delovanje svetovalske skupine dandanes sloneti na novih prijemih, ki ne smejo biti sad psihoideološke more, ampak sad političnega dogovora med večino in manjšino.

Za koordinacijo delovanja izvoljenih svetovalskih skupin nudijo pomoč izvedenci sekcije strank. Svetovalska skupina SSK se podobne koordinacije, ki jo nudi sovodenjska sekcija SSK, redno poslužuje. Zadržanje svetovalske skupine SSK pri raznih občinskih zadevah je vedno sad posveta. Nič čudnega torej, da zadržanje skupine SSK v občinskem svetu pri večini oz. odboru večkrat naleti na odpor, saj je dolžnost opozicije, da večino nadzira in tudi kritično ocenjuje.

Remo Devetak

Seja Sveta SSO v Doberdolu

V sredo, 8. junija, je bila v župnijskem domu v Doberdolu seja Sveta slovenskih organizacij, ki je poleg SKGZ druga krovna organizacija Slovencev v Italiji.

Glavni referat je imela predsednica Marija Ferletič. Opisala je dejavnost ožjega odbora od zadnjega občnega zbora v januarju do danes. Povedala je tudi, koliko članic ima SSO, in sicer 108. Toliko je namreč društev, pevskih zborov in raznih ustanov, ki so včlanjene v to našo krovno organizacijo.

Za obširnimi prikazom predsednice so se oglasili številni navzoči s svojimi posegi, ki so dopolnili poročilo predsednice in ga tudi kritično ocenili. V posegih so prišli na dan številni problemi tudi organizacijskega značaja, ki naj jih reši prihodnji občni zbor. Šlo je tudi za odnose med nekaterimi skupnimi ustanovami (Tržaško gledališče, Slori, Glasbena matica, Tržaška knjižnica) in SSO.

Te ustanove so namreč istočasno tudi članice SKGZ. Prav zato je težko najti skupen jezik.

Med debato se je pojavilo tudi vprašanje, ali bo država oz. dežela še naprej nakazovala podporo za kulturne ustanove slovenske narodne manjšine kot v preteklih treh letih ali bo to podporo ukinila ali vsaj znatno zmanjšala. O tem ni še nič jasno, ker vlada ni še predložila parlamentu predračuna za leto 1994.

Kar dolgo v noč se je raztegnila seja, ki se je zaključila s sklepom, da se občni zbor SSO skliče v soboto, 26. junija.

Take širše seje SSO predvideva statut dvakrat na leto. Prav je, da se sklicujejo in da je dana beseda vsem navzočim, tudi kritična beseda, in da niso tam samo zato, da molče potrdijo, kar je bilo drugje že določeno, kot se je izrazil zastopnik Benečanov Rutar.

K.H.

ODBOR SVETA SLOVENSkih ORGANIZACIJ

sklicuje

OBČNI ZBOR

v soboto, 26. junija 1993, ob 17. uri v prvem in ob 18. uri v drugem sklicanju v dvorani pevskih zborov v Devinu.

Dnevni red:

- predsedniško poročilo - pozdravi - diskusija
- volitve novih organov - razno

Po novem statutu Sveta slovenskih organizacij imajo volilno pravico trije delegati za vsako včlanjeno organizacijo ter po eden za vsako društvo ali zbor, ki je včlanjen v zvezah.

Prezrti škofje

Zgodovinar don L. Tavano ima v tedniku Voce Isontina dolg članek o nadškofu Karlu Margottiju. Proti koncu članka iznaša naslednjo kritično misel: »Gorica je počastila spomin "dobrega" nadškofa z lepim nagrobnim spomenikom v cerkvi Srca Jezusovega in s poimenovanjem po njem neke ulice. (Pa tudi z doprtnim kipom na stopnišču nadškofijske palače, K.H.) Gre za pošteno pozornost, ki je pa niso bili deležni drugi nadškofje kot npr. Fr. B. Sedej, ki ni bil manj »mučenec« v obrambi krajevne Cerkve spričo preganjanja, trajajočega deset let, s strani državnih oblasti in krajevnih šovinistov. (Gre za škofa, ki mu gre, po mojem mnenju, prvo mesto v pastoralni in kulturni skrbi med goriškimi škofi tega stoletja.) Glede nadškofijske palače naj omenim, da ni nobenega spominskega obeležja na prvega nadškofa Karla Attemsa in na kardinala Missio, ki je zgradil eno krilo škofijske palače s kapelo.

SLOVENSKI CENTER ZA GLASBENO VZGOJO EMIL KOMEL

OBVESTILO

Do konca tega meseca vpisujemo gojence za šolsko leto 1993/94.

Prosimo tudi letošnje gojence, da potrdijo na tajništvu obiskovanje pouka na naši šoli v prihodnjem šolskem letu.

Tajništvo je odprto po naslednjem urniku: 8.30 - 12.30 in 15. - 19. od ponedeljka do petka.

TEDNIK LJUDSKEGA RADIA

v četrtek ob 20.30

v nedeljo ob 19.30 (ponovitev)

- Pričetek konca zamejske ideologije
- Na obzoru račun za Balkan
- Zakaj ima Republika Slovenija šibko obrambo?
- Slovenci v Italiji potrebujemo novo politiko

Na letošnjem Prazniku špargljev v Štandrežu so v nedeljo, 6. junija, člani dramske skupine prosvetnega društva Štandrež uprizorili veseloigro Obravnava, ki jo je priredila in režirala Mira Štrukelj. Na sliki od leve Marjan Breščak, Viktor Selva in Božidar Tabaj. Pri predstavi sodelujejo še Silvan Zavadlav, Vanja Bastjančič, Silvana Žnidarčič in Marinka Leban.

Sv. maša v Rižarni

Kot na božjo pot romamo slovenski verniki vsako leto v Rižarno. To smo storili v nedeljo, 6. junija, in bomo tudi v prihodnje. Morda nam mašna daritev in molitev rožnega venca ne sega nikjer tako globoko, kot na tem kraju trpljenja. Spoštljivo in v trajen spomin prihodnjim rodovom za krvavi davek ljudi, ki so padli za dosego samoumevnih pravic.

Škofov vikar g. Franc Vončina, ki je z g. Marijem Gerdolom opravil sveto daritev, nam je zastavil vprašanje, ali naj rabljem tega taborišča odpustimo za vsa ta izvršena grozodejstva. Krščanstvo oznanja usmiljenje in berila te nedelje govorijo o neskončnem božjem prizanašanju. Dokončni odločilni obračun je v božjih rokah. Od starozaveznih Makabejskih bratov do današnjih dni smo priča raznim utvaram in teorijam, po katerih naj bi se odpravile vse razlike. Vsi naj govorijo en sam jezik, so rekli že za časa Makabejcev. Odpraviti so hoteli šege prednikov, sežgali so svete knjige. Prepovedali so otrokom in odraslim nositi na sebi znamenja pripadnosti lastnemu narodu. Poklali so tiste, ki so se upirali, dokler ni vstal Juda Makabejec in se zoperstavil nasilju.

Krščanstvo nasprotuje razrednemu boju. A tudi tistim, ki so zagrešili zločine, ne sme biti prizanešeno. Previsoka je bila cena in računi predolgo prikriti. Tembolj se tega zavedamo danes, ko se slišijo glasovi, ki bi hoteli zanikati ali zabrisati grozodejstva, ki so se dogajala.

Jesus je na križu zmagal z ljubeznijo, je naglasil g. Vončina, in žalostno je predvsem to, da še ni možno priti do sprave, pustiti preteklost za seboj in skupno gledati v prihodnost.

Naj bi žrtev tolikih ljudi ne bila zaman. Prav gotovo imamo med žrtvami nasilja 2. svetovne vojne tudi nešteto svetnikov, ki so umirali z odpuščajočo ljubeznijo, kakor Kristus na križu. Našo zemljo je močila kri mučencev ne samo pred tisočletji, ampak tudi pred desetletji. Vsem tem svetnikom priporočamo naš čas in našo dobo, naj pri Bogu posredujejo za nas.

Ko smo se tu zbrali, da molimo za vse žrtve nasilja, smemo obsojati zločine in zahtevati, da se stvari razčisti; kot kristjani pa nimamo pravice sovražiti. Ostaja nam samo dolžnost, da z ljubeznijo premagamo hudobijo in sovraštvo. Kdor podpihuje nova sovraštva, povzroča nove napetosti in pripravlja nova obračunavanja, ni kristjan. Besede g. Vončine so se nam vtisnile globoko v srce in Bog daj, da bi znali živeti in odpuščati po naukih evangelija ljubezni.

F.V.

Iz delovanja SSK

Zadnja dva tedna smo v Slovenskem kulturnem klubu imeli bolj zabavna večera, saj se je letošnja sezona že iztekala.

V soboto, 5. junija, smo imeli že običajni klubovski kviz. Za zabavo so tako poskrbeli tekmovalci, ki se sicer niso odlično pripravili, a so vseeno sodelovali z veseljem. Na končno prvo mesto se je uvrstil Štefan Pahor, sodelovali pa so še Valentina Bembi, Leo Brainsi, Marko Breclj, Marija Krapež in Danijel Šuligoj. Igro sta pripravili in vodili Nataša Zubalič ter Francesco Simoni.

Zadnji klubovski večer, 12. t.m., pa smo praznovali z ravno tako običajnim zaključnim piknikom. Teren za srečanje na prostem je ponudil in posodil Sklad Mitja Čuk, za hrano in zabavo pa so poskrbeli posamezni klubovci. Sezona je torej zaključena, za naslednje leto pa upamo, da bo pričela s prenovljenim elanom in navdušenjem.

Tomaž Susič

Danica Novak - 80 let

Od osnovne šole dalje je zvesta članica Marijine družbe v Rojanu. Vrsto let je pripravljala novinke za sprejem v Marijino družbo, v zadnjem času pa je načelnica Marijine družbe. Vse svoje moči in čas, ki ji ga je dopuščala služba, je posvečala slovenski župnijski skupnosti. Vedno je bila in je še pripravljena pomagati, kjerkoli je bilo potreba.

V letih po zadnji vojni je bila rojanska Marijina družba številna in dela je bilo veliko. Slavljenka je med drugim vodila dramski krožek in skrbelo za pripravo iger in akademij. V njenih rokah je bil začetek sedanjega cerkvenega zbora, ker je po vojni skrbelo za otroški zbor, iz katerega je čez nekaj let nastal mešani cerkveni zbor. Vneto se je zavzemala za lepo pripravo za dan prvega sv. obhajila (slovesnost v cerkvi in pogostitev v Marijinem domu). V cerkvi je vedno prisotna pri vseh pobožnostih. V Marijinem domu skrbi za cvetje, za čiščenje in za vse, kar je potrebno, in potreb je vedno veliko. Stalno skrbi za Katoliški glas in sploh za naš tisk.

Posebno ljubezen ima za misijone. Vsako leto po Misijonski nedelji razpošilja zbrano denarno pomoč slovenskim misijonarjem in je z njimi tudi v pismeni zvezi. Skozi njene roke je šlo za pomoč misijonom na desetine in desetine milijonov. In koliko paketov oblek in zdravil je razposlala! Celo šivalne stroje! Na skrbi je imela tudi letno podpiranje bogoslovcev v misijonskih deželah!

Gospodična Danica: Hvala Vam za vse!

Lojze Škerl

Otroci iz kolonije v Dragi se zabavajo pri morju v Sesljanu

20-letnica plesne skupine Stu ledi...

Slavijo torej plesalci, godci in pevci. Toda začetni moramo najprej z Nadjo Kriščak, ki je bila za to skupino začetna sila, duša vsega dela; dala je smer, ljubezen, vztrajnost. Vse to se, kljub umevnim težavam, tudi nadaljuje.

V dvajsetih letih so ti »veseli idealisti« (od leta 1973) prehodili že veliko poti, njih arhiv se stalno veča in bogati, repertoar se vedno bolj širi tudi po prizadevanju lastnega raziskovalnega dela kakor s pomočjo strokovnjakov. Sedaj nastopa že dvanajst parov.

Zbledeli so razni poizkusi, ostali so sami in v teku tega časa so prišli do zlitosti petja, gibov in oblek. To je odlika te skupine. Težko že računamo razne nastope v krajevnem, narodnem in mednarodnem merilu. Poskrbeli so tudi za posebno izdajo: Deklica podaj roko.

Praznovanje 20-letnega delovanja bo v soboto, 26. junija, zvečer na Tabru, v slučaju slabega vremena v repenski telovadnici. Na programu so:

Koncert na Opčinah

Cerkveni pevski zbor Sv. Jernej z Opčin je tudi letos organiziral skupno z opensko župnijo koncert ob zaključku šmarničnih pobožnosti. V openski cerkvi se je 31. maja odvijal zanimiv spored, ki je nudil po eni strani duhovno obogatitev, po drugi pa umetniški užitek.

S svojimi uvodnimi besedami je openski župnik Zvone Štrubelj posegel v bistvo češčenja Marije in dal celotnemu večeru globlji smisel.

Najprej so mladi učenci Glasbene maticice, Robert Volčič, Andrej Petaros in Andrej Budin, ki jih je pripravil prof. Zoran Lupinc, skupno z organistom Vinkom Škerlavajem izvedli koncert za trobila in orgle. Treba je poudariti, da je bil to prvi koncert, na katerem so zazvenele na novo kupljene elektronske digitalne orgle, ki se po zvoku zelo približujejo pravim orglam. Openski farani so zanje zelo hvaležni ravnateljstvu in upravnemu svetu Hranilnice in posojilnice na Opčinah, saj je ta v celoti krila stroške zanje.

Pod vodstvom gospoda Franca Pohajača je nastopil najprej Dekliški pevski zbor Vesela pomlad, ki se mu je po prvi pesmi pridružila še Fantovska pevka skupina Vesela pomlad, skupno s katero je zbor še bolj polno zazvenel.

Dekliško pevsko skupino Vesela pomlad, ki je nastopila za njimi, lahko verjetno imamo za enega najboljših zborov na Tržaškem. Rast v kvaliteti in visoko mero ubranosti glasov je dokazala z izvedbo štirih zahtevnih Marijinih pesmi.

Zadnja točka sporeda je bil nastop domačega cerkvenega pevskega zbora Sv. Jernej. Petje Marijinih pesmi se je izmenjevalo z recitacijami poezij pesnika Alberta Miklavca na isto temo. Mladi recitatorji igralske skupine Tamara Petaros, ki jih je pripravila prof. Lučka Susič, so pesmi podali smiselno in pri nekaterih je bilo opaziti rast v dovršenosti in prepričljivosti interpretacije.

CPZ Sv. Jernej je ob orgelski spremljavi, za katero je poskrbel mladi Martin Vremec, zapel pet Marijinih pesmi. Med temi je največji vtis zapustila O Brezmadežna, v kateri je pela solo sopranistka Nadja

8. maja je folklorna skupina Stu ledi nastopila na trgu sv. Antona z istrskimi plesi in navdušila številne gledalce

Slovenski istrski plesi, hrvaška Istra-balun (novost), goriški plesi, Trenta, beneški plesi, Rezija, Furlanija, Tržaška »ohcet«. Člani umetniškega

odbora so Breda Pahor, Stojan Petaros, Peter Suhadolc in Tatjana Slokar (za petje). Predsednik skupine je dr. Marjan Spetič.

Fabris. Dirigentka Bojana Kralj je od pevcev dosegla dobro ubranost glasov in precejšnjo živost interpretacije.

Posamezne točke je občinstvu predstavila in celoten program povezovala Lučka Susič. **A.**

Uspešen 2. mladinski dan

V nedeljo, 13. junija, se je na Opčinah zbralo lepo število mladih, ki so se odločili, da bodo skupaj preživeli prijeten dan ob molitvi, športu, glasbi in družabnosti. Mladinska verska skupina iz openske župnije je namreč v sodelovanju z Odborom za slovensko mladinsko pastoralno na tržaškem organizirala 2. mladinski dan. Ta praznik je bil tudi zaključek mladinskih maš, za katere je Odbor dal pobudo prejšnjo jesen in ki so se zvrstile s presledkom enega meseca in pol v različnih župnijah.

Srečanje se je začelo s skupnimi pevskega vaji in pripravo na mašo. Maša, ki jo je daroval openski župnik g. Zvone Štrubelj, je bila tako še bolj doživeta.

Sledilo je kosilo, ki zaradi slabega vremena ni moglo biti v parku Marijanišča, kot je bilo napovedano. Piknik, ki so ga pripravili mladi sami, je bil torej premeščen kar v župnišče. Ker slabo vreme ni nehalo nagajati, so morali tudi popoldne organizatorji program spremeniti. Več kot šestdeset mladih, med katerimi jih je bila približno polovica iz Slovenije, se je preselilo v Finžgarjev dom, kjer so imeli namesto tekmovanja v odbojki zabaven kviz z vprašanji iz splošne kulture, to se pravi iz zgodovine, zemljepisa, aktualnosti, politike, znanosti, umetnosti, literature, verouka, skupine pa so se pomerile tudi v mimiki. Kljub temu torej, da je oranizatorje grdo vreme presenetilo, je popoldan res dobro uspel.

Šele ob koncu kviza, ko je ostalo le še malo časa do večernega koncerta mladinske glasbene skupine Jonatan iz Brezovice pri Ljubljani, je vreme dopustilo, da so se mladi še razgibali z odbojko in nogometom.

Ob 18.30 je bil, kot rečeno, v openski župni cerkvi koncert glasbene skupine Jonatan. Skupina, ki obstaja že osem let in ki si je nadela ime po galebu Jonatanu Levingstonu iz istoimenske knjige Richarda Bacha, se je predstavila s sporedom pesmi,

ki so zanje tipične, to se pravi s pesmimi z nabožno vsebino ali z uglasbenimi psalmi ali še z uglasbeno religiozno poezijo. Mladi pevci so namreč v uvodnem pozdravu in predstavitvi opozorili, da pojejo najprej in predvsem za Gospoda in za njegovo mater Marijo in naj ne bo zato publika preveč pozorna na kakšen napačen ton ali neujemanje glasov. V resnici pa so bili ta priporočila odveč, saj so publiko dobesedno očarali s svojim lepim, sproščenim in navdušenim petjem. Še posebej je treba opozoriti na to, da so predstavili poleg drugih tudi nekaj lastnih pesmi, za katere je napisala melodijo njihova voditeljica Mateja Urbančič, ki je napisala tudi aranžmaje za vse ostale pesmi.

Mladinski dan se je po kvalitetnem koncertu zaključil ob skupni pizzi in v upanju, da bi se kmalu spet srečali.

Breda Susič

Ponoven uspeh slovenskih šolarjev

Pokrajina Trst prireja vsako leto nagradni natečaj, ki nosi ime po zaslužnem tržaškem kulturnem delavcu in planincu dr. Juliusu Kugyju. Edina slovenska šola, ki se je letos na ta natečaj prijavila, je bila osnovna šola Fran Venturini iz Boljunca, katere šolarji pa so odnesli 2. nagrado, ki vsebuje denarni prispevek Pokrajine, videokaseto o Krasu in književno gradivo o našem okolju. Boljunski šolarji so nagrado prejeli za raziskavo o parku doline Glinščice. Njih mentorji so bili učitelji Bonija Koren, Pavel Kobal, Annamaria Batič, Stojan Corbatti in Luisa Primossi.

Medškofijska kateheza

Udeleženci tečaja v ulici Donizetti se g. Jožetu Špehu zahvaljujemo za trud in za lepe večere, ko nam je govoril o božji besedi v sv. pismu. Bilo je nekaj več kot samo kateheza. Ob vsakem nagovoru smo zaznavali enkratnost Jezusove osebnosti. Celo občutek, da predavatelj odslikava podobo, ki jo o Jezusu on sam nosi v sebi.

Trdno upamo in želimo, da nas tudi v prihodnje ne zapusti in nadaljuje svoj prikaz neizčrpnega bogastva božje ljubezni.

Reke mojega življenja

(večernice v čast škofu-spoznavalcu A.M. Slomšku)

Skoraj kot idealen zaključek letošnje kulturne sezone je bil zadnje soboto, 12. junija, v štandreški cerkvi koncertni nastop večje koroške glasbene oz. vokalne skupine. Predstavlja je oratorijsko delo Reke mojega življenja (večernice v čast škofu-spoznavalcu Antonu Martinu Slomšku) za soliste, glasbila in mešani zbor, ki ga je na besedilo pisatelja Alojza Rebule napisal skladatelj Jože Ropitz. Delo je nedvomno skladba velike zasnove, ki v melodiji, zvoku in besedi častno proslavlja osebnost našega svetniškega škofa in prosvetljenega kulturnega delavca in narodnega buditelja.

Za organizacijo nastopa koroških rojakov sta poskrbeli Zveza slovenske katoliške prosvete in Krščanska kulturna zveza. Obsežno muzikalno delo pa so izvedli solisti Waltraud Mucher iz Gradca ter Gabriel Lipuš in Mario Podrečnik iz Celovca, nadalje pevska zbor SPD Srce iz Dobrle vasi ter Gallus iz Celovca. Nastopal je nato orkester Ljubljana-Celovec, recitator je bil Tone Kuntner. Dirigent je bil Jože Ropitz.

V predgovoru v koncertnem listu piše predsednik KKZ dr. Janko Zerzer med drugim naslednje o nastanku tega dela: »Vedno spet je skušala predstaviti Krščanska kulturna zveza naši koncertni publiko v okviru vsakoletne revije Koroška poje kako posebnost, kako zahtevnejšo skladbo, ki je sicer ni mogoče slišati v normalnem pevskem programu naših pevskih zborov. Nekajkrat je to odlično uspelo npr. s kantato o Ustoličevanju karantanskega kneza ali s Pesmijo o Miklovi Zali. Ko je slovenski narod obhajal spomin na škofa Antona Martina Slomška ob 130-letnici njegove smrti... je hotela doprinesiti svoj delež tudi Krščanska kulturna zveza in je dala prof. Ropitzu naročilo za skladbo o Slomšku...«. Pri tem pisec poudarja Ropitzov delež slovenski cerkveni glasbi pa spet »umetnost sodobnega mojstra slovenske besede, saj je Ropitzu uspelo za sodelovanje pridobiti tržaškega pisatelja Alojza Rebulo...«.

Naj takoj podčrtamo, da gre pri tem delu za zanimivo povezavo samega usvarjalnega dela z gregorjanskim koralom, ljudsko motiviko in morda v zlasti uvodnih zborih reminiscencami protestantskega koral. Vse to se lepo in smotno prepleta skozi celo oratorijsko delo (mislim, da lahko tu govorimo o oratoriju). Naj še omenimo posamezne pomembnejše dele. Zanimiv je vložek Ciganove kompozicije Slomškove pesmi, ali pristna koroška melika v odpevu Aleluja. Celotno Ropitzovo-Rebulovo delo sloni na slovenskih oz. avstrijskih rekah, ki spremljajo

Slomška v njegovem življenju in delu. Domača Slomščica, nato štajerska Savinja, pa še Drava, ki postane večnostna, ali tipična Labotnica, pa še od daleč Mura in Raba. Te slovenske vode, marsikdaj že mešane z nemškimi ali madžarskimi elementi, so navdahnile Slomška in ga stalno spremljale v njegovem življenju! Reke, ki tu postanejo tudi nekaj metafizičnega in transcendentnega...

Prav gotovo je imel levji delež zbor, ki je s svojo težo in dobro pripravljenostjo nedvomno veliko ali celo najbolj prispeval k celotnemu uspehu oratorija. Naj tu še posebej podčrtamo zelo uspele zborovske dele. Najprej Pesem upanja, ki s svojo vedro in lirčno izraznostjo vnaša skoraj lahkotno spevnost. Sledi Magnificat, ki je prav gotovo zelo dognana napisan, ko avtor poleg gregorjanske melodije gradi svoj sodobnejši muzikalni izraz, kjer še posebej trobila vedno učinkovito (kot tudi v drugih delih) uvajajo oz. spremljajo zbor. Pa še zaključni zbor s solisti Zdrava, morska zvezda, kjer se tudi emotivnost stopnjuje in se ob koncu izprevrže v zmagoslavno pesem.

Izvajalci so v glavnem zelo čisto in učinkovito podali svoje vloge. Kot že rečeno, je poleg solistov najbolj izstopal zbor, ki je z dobro intonacijo, ustreznim fraziranjem in s potrebno vehementnostjo ali umerjenostjo primerno poustvaril zahtevane atmosfere. Prav gotovo je igral pomembno vlogo orkestralni ansambel, posebej je markantno izzvenel kvintet trobil, ki je s svojimi rezkimi, a sočno polnimi zvoki marsikdaj široko osvetlil zvočno in besedno podajanje. Vsi trije vokalni solisti so tudi vsak po svoje razkrili del celotne skladbe, prav tako je doživeta vloga recitatorja.

In seveda prav gotovo ne zadnji dirigent-skladatelj, ki je nosil vso težo izvajanja in ki je smotno in dognano povezoval v koncertantnem dialogu ves vokalni ter instrumentalni del. Res številno občinstvo je ob koncu z dolgotrajnim aplavzom nagradilo izvajalce in izzvalo še ponovitev zaključnega zbora.

ab

DSI sklenilo sezono s poklonom Vinku Beličiču

Vinko Beličič je zagotovo eden izmed najplodovitejših literarnih ustvarjalcev v našem zamejstvu. V Trstu živi in deluje od leta 1945, ko se je ob zmagi komunističnega režima umaknil iz rodne Slovenije in začel poučevati slovenščino na tržaškem slovenskem liceju. Letos bo praznoval okroglo življenjsko oblet-

nico - 80 let. Ob tej priliki je Društvo slovenskih izobražencev za zaključek svoje sezone priredilo poklon, ki je vseboval tudi prijetno presenečenje, tako za slavljence kot za vse ostale, ki so se tega ponedeljkevega večera v Peterlinovi dvorani udeležili. Mladika in knjižnica Dušana Černeta sta skupaj izdali ponatis Beličičeve pesniške zbirke Bližine in daljave, ki je bila prvič izdana pred točno dvajsetimi leti. Letošnji ponatis je v žepni izdaji z rdečimi platnicami, enak žepnim izdajam del največjih slovenskih pesnikov in pisateljev. Prodajali jo bodo tako v zamejstvu kot v matici, slavljence pa je v dar dobil 80 izvodov, kolikor je njegovih let.

Večer je povezoval Saša Martelanc, ki je Beličiču izrazil dvojno zahvalo, in sicer za njegove knjige, ki so mu prinesle blesk, »bliščobo«, ter za njegovo prijateljstvo v letih, ko so nastajale ideje in misli. Po njegovem mnenju je Beličič prikazal vsaj dva aspekta te dobe, in sicer slovensko medvojno tragedijo s finalom v Kočevskem Rogu ter obdobje, ko so se Slovenci po vojni iz Trsta izseljevali in se za vedno poslavljali od Evrope. Vse to je Martelanc povedal brez napisanega teksta, v prostem govoru, in s tem še bolj občuteno izrazil svojo zahvalo slavljencu, ki ga je — po Martelancem besedah — »pomladil za nekaj let«.

Prof. Ester Sferco se je dotaknila Beličičevega pesniškega dela in sveta njegove lirske poezije. Poudarila je izvirnost osebnega pristopa k stvarnosti, predvsem pa etični imperativ, človeško pokončnost ter zvestobo sebi in svojim načelom, ki so stalnica Beličičevega opusa.

Za mikrofonom pa so se zvrstili tudi drugi, da bi slavljencu čestitali: tako državni sekretar za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj, prof. Laura Abrami, katera mu je izrekla zahvalo za to, kar je s svojim poučevanjem dal liceju »F. Prešeren«, dr. Jože Markuža, ki se mu je zahvalil za sodelovanje z Goriško Mohorjevo družbo, in Boštjan Kocmur, ki je Beličiču čestital v imenu argentinskih Slovencev in njihovega društva v Ljubljani.

V svojem posegu se je slavljence zahvalil za tako lep in občuten poklon ter predstavil svojo najnovejšo — in zadnjo, saj se je po njegovih besedah njegov krog zaključil — knjigo Leto odmrznitve, iz katere je prebral odlomek. Prebral pa je tudi pesem Nevesta iz letošnjega ponatisa antologije Bližine in daljave. Seveda pa se večer ni zaključil s tem, ampak se je nadaljeval v sosednji dvorani z družabnostjo ob kozarcu vina in prigrizku.

Ivan Žerjal

Kronika iz Mavhinj

Praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi Gospodove smo slavili v nedeljo, 13. t.m. Po doživetju sv. maši je domača mladina iz Mavhinj in Cerovlj pripravila procesijo iz župnijske cerkve v cerkev sv. Cirila in Metoda v Cerovlje. Lani smo prvič opravili tako procesijo in jo letos ponovili z lepim uspehom in udeležbo mladih. Sicer smo morali nekoliko pohiteti, da smo ubežali pretečim oblakom. Nekateri so okrasili tudi okna hiš ali ograje, kar je hvalevredno. Blagoslov je bil v cerkvi v Cerovljah. Posebna zahvala pevskemu zboru in krajevnemu športnemu-rekreativnemu društvu ter jamarskemu odseku Grmada. Mladi so menili, da bomo prihodnje leto spet

obnovili tako procesijo, ki se vije mimo polj, vinogradov, hiš in ograd v obnovljenem pomladnem zelenju.

Prvo sv. obhajilo smo imeli že 2. maja. Obhajanci so bili štirje, dve deklici in dva dečka. Sedaj se pripravljamo na sv. birmo, ko bo goriški g. nadškof prišel med nas v soboto popoldne, 26. t.m. Nove duhovne mladike naj Bog blagoslovi!

JM

ČESTITKE

V nedeljo, 20. junija, bosta stopila na skupno življenjsko pot Simon Terpin in Martina Grahonja. Obilo sreče in božjega blagoslova jima želijo števerjansko župnijsko občestvo, društvo »F.B. Sedej« in Sekcija SSK.

Žavljie - Štramar

Kot je že tradicija, se tudi letos pripravljamo na praznovanje sv. Janeza, po katerem sta poimenovana naš hrib in naša cerkva.

Slednje obkrožajo danes visoke stavbe in številne hiše, da jo težko opaziš. Prvotna cerkev se omenja že v XVII. stol. in je bila nekoč last redovnikov, ki so skrbeli za versko življenje teh krajev.

Leta 1897 so jo domačini obnovili in tedaj je postala skupno z nekaj metrov zemljišča, ki jo obdaja, privatna last. Oskrbovali so jo duhovniki iz Ospa ali drugod.

Po drugi svetovni vojni se je naš okraj močno razširil, priseljenci so se gosto naselili, cerkva pa je postala premajhna za liturgična srečanja, zato so na drugem koncu griča zgradili večjo, montažno cerkev, posvečeno sv. Benediktu. Ta je sedanja župna cerkev in tu se daruje nedeljska maša za slovenske vernike, in sicer ob 10.30. Že dolgo let se požrtvovalno zanima za nas p. Bogomir Srebot, ki prihaja iz kapucinskega samostana na Montuzzi in skrbi še za Korošce - Sv. Barbaro. Pred nekako osmimi leti smo obnovili praznik sv. Janeza, ki so ga naši predniki redno obhajali od leta 1897 dalje.

Tu ni dosti slovenskih vernikov, a trudimo se, da bi vse čimbolje teklo; radi bi tudi popravili svetišče, zato pobiramo potrebna sredstva in upamo, da bomo kmalu začeli z deli.

V spomin sedanjim in bodočim redovom smo pred cerkvijo zasadili dve lipi.

V četrtek, 24. junija, bo sv. maša ob 20.30; pel bo pevski zbor s Kolonkovca, ki ga vodi Dalka Šturman; bogoslužju bo sledila družabnost.

Korte pri Izoli

V Kortah se bodo oddolžili spominu nekdanjega duhovnika, župnika, socialnega delavca in narodnega buditelja Franceta Ravnika (1832-1883) ob 110-letnici njegove smrti.

Proslave se bodo tako odvijale: v soboto, 19. junija, ob 19. uri položitev cvetja in molitev ob grobu pokojnega duhovnika na pokopališču v Kortah. V nedeljo, 20. junija, ob 10. uri slovesna maša v Kortah v cerkvi sv. Antona.

Ob 11.30 otvoritev razstave o Ravnikovem življenju in delu v osnovni šoli v Kortah.

Ob 19. uri proslava v osnovi šoli v Kortah (nastop Šavrinc iz Sv. Petra, govori, nastop učencev glasbene šole in moškega pevskega zbora).

V nedeljo, 17. oktobra, prireditve ob predstavitvi publikacije o France-tu Ravniku.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Mačkolje

Slovo je vedno otožno, posebno ko se poslavljaj od osebe, ki bo težko dobila naslednika.

Te dni smo se poslovili od dirigenta Naceta Duha, Prekmurca iz Melincev, ki pa je bil zaposlen v vzgojnem zavodu v Planini. Njegove glasbene strokovnosti pa smo bili deležni tudi mi: redno je prihajal iz Planine v Mačkolje vodit naš pevski zbor, ob vsakem vremenu, tudi pozimi.

Odlični glasbenik, veren, požrtvovalen in obenem poln humorja je dvignil naš pevski zbor na dokaj sprejemljiv nivo in prav tako našo glasbeno šolo. Z našimi pevci je gojil nabožno in posvetno glasbo in z njimi nastopil bodisi doma kakor tudi v naši deželi in v Sloveniji.

Ob zaključku šolskega leta je moral zaradi drugih obveznosti prekiniti svoje dragoceno delo pri nas, za katero smo mu neizmerno hvaležni.

Nace, hvala za vse! Enake uspehe uživaj, kjer boš sedaj deloval.

Še en dogodek moramo omeniti, in sicer razstavo starih predmetov, kar vedno pritegne ljudi k sodelovanju in na ogled. Sedanja razstava, ki so jo pripravili tukajšnji šolarji, sicer nekako ponavlja razstavo v zamisli krajevnega društva iz leta 1987.

To pa pomeni, da postaja odkrivanje preteklosti zanimivo za vse, tudi za mlajše rodove.

V nedeljo pa se je odvijala po vasi procesija ob veliki udeležbi vaščanov.

To so veseli in manj veseli dogodki, ki se stalno vrstijo v vsaki vasi.

OBVESTILA

Praznovanje sv. Janeza Krstnika v Boljuncu bo v četrtek, 24. junija, ob 20. uri. Med slovesnim somaševanjem po slovo od kaplana g. Andreja Lampreta. Sledila bo družabnost.

Obvestilo: maša v bolnici na Katinarji, ob 17.15.

Nedeljska maša v Gorici na Placuti bo od 1. julija dalje ob 9.45 in ne več ob 10. uri, kot je bila dozdaj. Prosimo, da bi zaradi spremembe ure sv. maše ne zamujali.

V nedeljo, 20.6.1993, bo na Kontovelu ob 10. uri slovesna sv. maša, po njej pa tradicionalna procesija Sv. Rešnjega Telesa. Med sv. mašo bo tudi »ofer«. Denar, ki ga boste prispevali, bo namenjen popravilu cerkvene zunanjsčine.

Listnica uprave

Naša uprava je odprta vsak dan, razen ob sobotah in praznikih, od 9. ure do 12.30.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Poduredništvo: Trst, ul. Donizetti, 3
Tel. 040/370846 - Fax 040/633307
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1200 lir

Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA

SLOVENSKI CENTER
ZA GLASBENO VZGOJO
EMIL KOMEL

Glasbeni poklon gojencev

- Glasbena slikanica

(komorne skupine, solopetje, klavir, kitara)
Dvorana Katoliškega doma v Gorici
Sobota, 19. junija 1993, ob 20.30.

- Pod cerkvenim obokom

(zbor, orgle, violina, komorne skupine)
Cerkev sv. Ivana v Gorici
Četrtek, 24. junija 1993, ob 20.00.